

בש"פ 5701/17 - מדינת ישראל נגד ארץ גלאם

בבית המשפט העליון

בש"פ 5701/17

כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

מדינת ישראל

העוררת:

נ ג ד

ארץ גלאם

המשיב:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בבארא שבע
מיום 13.7.2017 במ"ת 17-06-2036-2036 שנינתה על ידי
כבוד השופט נ' אבו טהה

כ"ב בתמוז התשע"ז (16.7.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד מיכל רגב

בשם העוררת:

עו"ד ליאור גבאי-מרקם

בשם המשיב:

ההחלטה

1. ערב על החלטת בית המשפט המוחזוי בבארא-שבע (השופט נ' אבו טהה) מיום 13.7.2017 בתיק מ"ת 17-06-2036 שבאה הורה על שחרור המשיב מבית המשפט ל"מעצר בית" בבית דודתו במושב שדה עוזיה, תחת פיקוחם לסירוגין של דודתו, אמו, אביו ו אחיו; וכנגד הפקדה כספית, התcheinות עצמית וערבות צד ג'.

עמוד 1

2. המשיב הואשם בהצתה; על-פי כתוב האישום נפגש המשיב עם אדם שזהותו אינה ידועה, והסכימים להצתתו להציג בית עסק בקומת קרקע של בית מגורים בן שלוש קומות באשקלון, תמורה סך של 4,000 ש"ח.

3. ביום 8.5.2017, באישון ליל (01:20) הגיע המשיב למקום בלבד עם אדם אחר, שזהותו אינה ידועה, כשהוא חבוש ב"קפוצין" ומצדיד במיכל בנזין ובמצת. המשיב בעט בדלת הכניסה האחראית של בית העסק עד אשר נפתחה, והשניים נכנסו פנימה. המשיב שפרק את תכולת המיכל והציג אש בתוככי בית העסק. מחמת כמות הבניין הרבה, נוצר פיצוץ נפחי של אש בבית העסק. אש אחזה בגבדי המשיב וגוףיו, והוא נמלט מן המקום כשגופו בוער, פשט את בגדיי הבוערים, חלץ את נעליו ונמלט כשל גוףיו כוויות, והוא לבוש בתחתונים ובחולצה. האדם הנוסף נהדף אל חזית החנות, נפל ונמלט מן המקום. סורג שהיה בחזית החנות נעקר ממוקומו ונהדף אל חזית הבניין. האש בערה בחנות, והתפשטה לעבר חנות סמוכה, לעבר חזית בניין המגורים, לובי הבניין, חדרי המדרגות ודירות מגורים בבניין. עשן סמיר היטמר בבניין כולו וחדר לדירות פנימה. דירות התעוורו לשמע הפיצוץ ושל העשן, והזעיקו את כוחות ההצלה. מכבי-האש השתלטו על האש, פרצו לחלקמן הדירות וחילצו דירות שנלכדו בגין האש והעשן. חלקן מן הדירות פנו מבתייהם עד להתרוגות העשן; דירות אחרים נפגעו משאיות עשן ונזקקו לטיפול רפואי.

4. אין עוררין על קיומן של ראיות לכואורה להוכחת אשמו של המשיב, ועל קיומה של עילת מעצר. תסוקיר מעצר ותסוקיר משלים הוגשו לבית המשפט המחוזי לשם בחינת אפשרות של חלופה למעצר. על-פי התסוקיר - המשיב בן 22, ללא עבר פלילי, נשוי, בהליך גירושין, ואב לשלווה ולדים. שירות המבחן העיריך כי מן המשיב נשקף סיכון ברמה גבוהה להישנות התנהלות עוברת חוק, וזאת בשם לב למאפייני אישיותו, ונטייתו לבדיקה גבולות, צורך בסיפוק מיידי, התחברות לחברה שלoit, טשטוש ערכיו, שימוש בסמים ועוד. שירות המבחן התרשם כי הוריו ואחיו של המשיב יתקשו להווות דמיות סמכותיות עבورو, לזהות מצביו סיכון ולמנוע פגעה באחר. שירות המבחן המליץ על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לימים נבדקה חלופת מעצר נוספת בתסוקיר משלים, בבית דודתו של המשיב במושב שדה עוזיה. שירות המבחן התרשם כי הדודה מבינה את מהות ההחלטה, אך תתקשה להזאת את תפקידה הפיקוח ולעמדוד בדרישותיו לאורך זמן. שירות המבחן שב והמליץ על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

5. חרף המלצות השילilit של שירות המבחן, החליט בית המשפט המחוזי, אחרי חקירת הדודה, על שחרורו של המשיב בתנאים הנ"ל, זאת בעקבות הودאת המשיב במינוח לו, הבעת חריטה, העדר עבר פלילי, התרשםות חייבות מן המפקחים וריחוק החלופה מסביבתו הטבעית.

6. בערבה טוענת העוררת כי המסוכנות הרבה הנלמדת מן המעשה המתואר לעיל, מחייבת מעצר עד תום ההליכים, כפי שגם השירות המבחן. דפוסי התנהלותו של המשיב באו לידי ביטוי גם בסירובו במהלך החקירה למסור את פרטיו שותפיו; הוא נתן עמוק עמק בעולם העברייני, המפקחים אינם מסוגלים לאין את מסוכנותו; גישתם שלחנית, הם אינם מודעים לשימושו של המשיב בסמים, ולהבירותו לגורםם של שולים.

7. מנגד טענה באת כוח המשיב שמן הרואין להותר את החלטת בית המשפט המחוזי על כנה. בית המשפט היה ער לשיקולים כולם, התרשם מהדודה, ומדובר בסופו של דבר באדם צעריר לא עבר פלילי, שלמד לקח, הבין את חומרת מעשיו, רוצה לחזור לחוי משפחה תקינים ולא נשקפת ממנו עוד סכנה של ממש.

8. שאלתי בדבר, בטענות מזה ומזה, ודומני כי אין מנוס אלא לקבל את הערר. מי שמסוגל לכואורה למעשה שכזה,
עמוד 2

בידעו על סכנת נפשות לרבים כתוצאה מן הוצאה, מעיד על עצמו ועל מסוכנותו כאלף עדים. תמורה 4,000 ש"ח עשה המשיב לכואורה את אשר עשה, סיכון בית על דיריו, בשנותם, ואין אפשר לבתו בו ולהאמין לו כי לא ישוב על מעשה מעין זה? על כך יש להוסיף את ההתרשות של שירות המבחן שלא המליך על שחרורו של המשיב, גם לא נמנע מהמלצתה, אלא הביע המלצה מפורשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. התרשותו של שירות המבחן מדברת بعد עצמה ולחובת המשיב. התסקירים מנומקים ומשכנעים. חבל על אדם צער שכזה, אב לילדים, שייאלץ לשוהות במעצר, אבל המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו מכירה את הקפ.

9. החלטתי אפוא לקבל את הערר, לבטל את ההחלטה השחרור, ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. הדעת נותרת על סמך מה שהובא לפניי, שהמשפט לא יארך זמן רב.

ניתנה היום, כ"ג בתמוז התשע"ז (17.7.2017).

שפט